

det klart, at det ingenlunde er, som den ærede Rigsdagsmand syntes at antyde, en saadan Operation, som foregaaer stille i Ens Tanke, thi om vi ogsaa lige siden Grundlovens Vedtagelse havde tænkt nok saa meget paa Balget af Revisorerne, vilde vi dog være komne lige langt med vore Tanker, naar ikke Andre ogsaa tænkte derpaa, og henledede Opmærksomheden derpaa, men det har ikke fundet Sted, det er netop det, som mangler os, at der ikke er skeet en mere almindelig Opfordring til at melde sig og frembyde sig som Candidater. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Jesperen) yttrede, troer jeg ikke, at det behøver væsentligt Svar. Det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand saae med en mere melankolsk Stemning ud i Fremtiden, end jeg ellers havde ventet af hans temmelig sunde og kraftige Natur, naar han meente, at vi skulde være komne saavidt, at vi ikke for Fremtiden skulde kunne tage en Bestemmelse, uden i Tanken at see en Rigsdagsmand træde op og forlange det omgjort; det forekommer mig at være en Frygt, der kun kan have sin Grund i en melankolsk Stemning. Det er forøvrigt, det indrømmer jeg, Noget, der mere er en Stemningsag; men hvad der derimod er vist, er, at man ingenlunde behøver i den Henseende at være bange for, at en enkelt Rigsdagsmand skulde kunne faae den vildfarende Idee at foreslaae en Forandring; thi det maa staa meget klart for den ærede Rigsdagsmand, at ingen Forandring kan skee uden ved Majoriteten, og det er et Punct, som jeg maa bede sagt Mærke til og fastholdt, da jeg troer, at det vil helbrede for enhver saadan Frygt. Hvad det angaaer, at en Commission skulde nedsættes, da troer jeg, at man meget godt kan nedsætte en saadan, og at der er ganske god Grund til at vente, at den vil udføre sit Hverv paa en tilfredsstillende Maade. Jeg skal hermed slutte, idet jeg endnu ikkun maa tilføie, at forsaavidt den ærede Rigsdagsmand anviste en Vej for os andre Ulykkelige, som ikke kunde komme paa det Reue med Balget, den nemlig, at gaae bort under Stemmegivningen, da er det en Vej, som i Almindelighed ikke er tilfredsstillende, men som imidlertid dog maaskee under visse Eventualiteter kan

have noget for sig (Jesperen: Na ja!). Men den ærede Rigsdagsmand vil dog bemærke, at det er ganske naturligt, at man, selv om man har denne behagelige Udflugt i Perspectiv, dog gjør et Forsøg, paa at undgaae at benytte denne Vej, især naar dette Forsøg er aldeles i sin Orden, og fuldkommen legalt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) talte vel om, at det stred mod Forretningsordenen; men det er tvertimod den simpleste Consequents af Forretningsordenen, og skjøndt den ærede Rigsdagsmand ofte med stor Skarpsindighed har fremstillet Sætninger, som jeg for mit Vedkommende ikke har kunnet erkende, saa tvivler jeg dog paa, at han vilde være istand til at bevise, at dette Skridt af os maatte stemples som urigtigt.

Formanden: Afslutning er begjert af følgende Medlemmer: Frølund, Dlesen, Rasmussen, H. Hansen, J. Christensen, Schroll, J. Knudsen, Clausager, L. Jensen, Sidenius, Hækkerup, Gleerup, Wilkens, Gram, Skau, Heggelund, Stocfletth og Gottlob.

Ved den derefter foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtaget med 69 mod 11 Stemmer.

Man skred derpaa til Afstemning, der efter Begjering af følgende Medlemmer: Barfod, J. A. Hansen, Ingstrup, Hækkerup, Sidenius, Spandet, Alberti, Schroll, P. Knudsen, Andresen, R. Petersen og Rasmussen, foretoges ved Navneopraab og hvoraf Resultatet, som af nedenstaaende Liste vil erfares, var, at det med 52 mod 37 Stemmer blev vedtaget, at det første Nummer paa Dagsordenen, nemlig Valg af Statsrevisorer, skulde udsættes.

Ja.

Bardenfleth.

Gram.

Black.

Grundtvig.

Boserup.

Hall.

Bregendahl.

Hansen, C. A.

Broberg.

Hansen, J. A.

Clausen.

Hansen, L.

Damkjer.

Heggelund.

David.

Hermansen.

Fenger.

Hjerrild.

Fuglede.

Hoffmeyer.

Gottlob.

Jensen, Chr.